

[Kaj Hansen.]

Kommunisterne mener, at de særlige skatteordninger for parcellusejere osv. skal fjernes i løbet af en årrække; det bør overhovedet ikke være sådan, at boligforholdene øver indflydelse på skattens størrelse, og det gør den jo heller ikke for lejerne. Man skulle i stedet have koncentreret sig lidt om det forslag, kommunisterne har fremsat om indefrysning af værdistigninger på jord og fast ejendom som et led i en ny boligpolitik. Disse forslag burde være behandlet før det meget mærkelige forslag, vi her har til behandling.

Det er jo også sådan, at hele boligsektoren bliver mere og mere kaotisk, samtidig med at boligbyggeriet går i stå, og det burde snart stå ikke alene regeringen, men det samlede folketing klart, at man med et lovforslag som dette ikke kan dække over boligpolitikens fallit.

Til lovforslagets nr. 1 vil jeg sige, at det er jo en følge af den bundne opsparing, som vi var imod, ligesom vi var imod arbejdsgivertilskuddene og disse tilskud på 1,9 mia kr. De har i virkeligheden ikke hjulpet det mindste; vi har jo også set, at vi alligevel har fået 150.000 arbejdsløse. Hver gang man laver nye lejeværdiregler, kræver det en stor ekstrainsats at lære disse nye regler at kende, en strøm af cirkulærer og meget, meget andet. Der er jo heller ikke tale om nogen forenkling af reglerne eller en mere retfærdig boligpolitik. Man bibeholder den 8. december 1969 som en højtidelig dag, der i sig selv betyder en forskel i lejeværdien på mellem 4.000 kr. og 8.000 kr., alt efter huse-nes størrelse. Dernæst foreslår man, at den 15. alm. vurdering forhøjes med 15 pct. i 1975, med 25 pct. i 1976 og med 35 pct. i 1977. At man netop har valgt disse procenter, forekommer umotiveret. Hvis nu ejerboligerne ikke stiger i den takt, man har forudsat her, hvad så? Så skal vi til at lave det om igen.

Landbrugets stuehuse foreslås nu inddraget i beregningen af lejeværdi, og det burde de vel have været for længst, men det har de

ikke været. I stedet har landmændene betalt kapitalvindingsskat af fortjenesten på stuehusene, og det var måske en enkel løsning. Men da man nu udskiller stuehusene til selvstændig vurdering, må man vel for retfærdighedens skyld også ændre reglerne om kapitalvindingsskat af landbrugets stuehuse, så de får samme regler som andre ejerboliger.

Der er også en mærkelig inkonsekvens i, at mens man forhøjer lejeværdierne, og mens ejendomspriserne stiger, fastholder man standardfradraget for vedligeholdelse. Hele lovforslaget er i sig selv inkonsekvent.

Så er der kommet den meget digre betænkning om beskatningsregler for ejerboliger, som flere ordførere har været inde på, og den havner vel nok i papirkurven, for der er næppe nogen, der ved, hvad den skal bruges til. Hele kommissoriet har været forkert, hvis man tror, man kan skille renter af gæld i parcelluse fra renter af anden gæld. Det er jo også lange herrens tider siden, kommunisterne har foreslået, at parcellusspørgsmålet løses i forbindelse med en skattereform, hvor man fjerner alle renter af gæld fra selvangivelsen.

Man kan gå to veje: man kan gå den vej, vi har anvist, og hvis man ikke vil det, så må man søge den størst mulige retfærdighed gennemført under hensyntagen til de gældende principper. Men jeg synes, at det foreliggende forslag ikke følger nogen af delene. Det er et middelmådigt forslag, som bidrager til at skabe stadig øget forvirring omkring lejeværdireglerne, og det kan i virkeligheden først og fremmest kun interessere revisorer, advokater og den slags, som tjener tykt på tolkningen af de lovændringer og den lovgivning, der gennemføres i folketinget, hvis den er af den art, som vi her er blevet præ-senteret for.

Erhard Jakobsen (CD):

Mit partis ordfører i boligspørgsmål, hr. Arnfast, var jo i går inde på den nye situation, som vi fandt der rådede på dette område, og man kan vel sige, at netop i det